

dicēs. Si tulerit homo carnē sanctifi-
ratam in ora vestimentū suū et tegerit
de summitate eius panem aut pulmē-
tum aut vinū aut oleū aut omnem ci-
bum: nunquid sanctificabit? Respon-
dentes autē sacerdotes dixerunt. Non.
Et dixit aggeus. Si tegerit pollut⁹
in anima e⁹ omnib⁹ hijs nunquid con-
taminabit? Et respondērūt sacerdotes:
et dixerūt. Contaminabit. Et respondit
agge⁹ et dixit. Sic pluit iste ⁊ sic gen⁹
ista aīe faciē meā dicit dñs: et sic omīe
opus manū eorū: et omīa que obtru-
lunt michi cōtaminata erūt. Et nūc
ponite corda vestra a die hāc et supra
anteq⁹ ponet⁹ lapis super lapidē in
templo domini: cum accederetis ad a-
ceruum viginti modiorum et fierent
decem: et intraretis ad torcular ut re-
primeretis quinquaginta lagenas ⁊
fiebant viginti. Percussit vos vento u-
rente: et aurugine et grandine omīa
opera manū vestrarū: et non fuit in
vobis qui reuerteretur ad me dicit do-
minus. Ponite corda vestra e⁹ die ista
et in futurum a die vicesima et quar-
ta noni mēsis: a die qua fundamen-
ta iacta sunt templi domini ponite su-
per cor vestrum. Nunquid iam semen
in germine est? Et adhuc vinea ⁊ fic⁹
et malogranatū et lignū oliue non
floruit. Et die ista benedicā. Et factū ē
verbū dñi secundo ad aggeum in vice-
sima et quarta mēsis dicēs. Loquere
ad zorobabel ducē iuda dicēs. Ego ino-
uebo relinquit et terram: et subuer-
tam solū regnorum: et conteram for-
titudinem regnū gentium. Et subuer-
tam quādrigam et ascensorem eius:
et descendente equi et ascensores eorū:
vir in gladio fratris sui. In die illo di-
cit dominus exercituum assumam te

zorobabel fili salatiel serue meus dicit
dñs: ⁊ ponā te sibi signadum: q̄a te elegi
dicit domin⁹ exercituum. *Capit. Agge⁹
p̄ph̄a. Inquit Zacharias p̄ph̄a. 1.*
In mense octauo in anno secundo da-
rij regis: factū est verbū dñi ad zacha-
riam filiū barachie filij addo p̄ph̄etā.
Iratus est dñs sup p̄res vestros iracu-
dia. Et dices ad eos. Hec dicit dñs ex-
ercituum. Conuertimini ad me ait dñs
exercituum: et reuertar ad vos dicit dñs
exercituum. Ne sitis sicut patres vestri ad
quos clamabāt prophete priores di-
centes hec dicit dñs exercituum: conuer-
tini de vijs vestris malis et cogitati-
onibus vestris pessimis: et non audi-
erunt neq⁹ attenderūt ad me dicit dñs.
Patres v̄ri ubi sunt et p̄ph̄etę? Nūquid
in sempiternū vīuēt? Veritatem verba
mea et legitima mea q̄ mādauī suis
meis prophetis: nunquid non cōpre-
henderūt patres vestros? Et conuersi
sunt et dixerūt. Sicut cogitauit dñs
exercituum facere nobis secundū vias no-
stras et secundū adinventiones n̄ras:
fecit nobis. In die vicesima ⁊ quarta
vnderimi mēsis sabbath in anno se-
cundo darij: factū est verbū domini
ad zachariā filiū barachie filij addo
p̄ph̄etā dicēs. Vidi p̄r noctē: et ecce
vir ascendēs sup equū rufum: et ipse
stabat inter mirtēra que erant in pro-
fundo: et post eū equi rubi varij et albi.
Et dixi. Qui sunt isti dñe mi? Et dixit
ad me angel⁹ dñi qui loquebat⁹ in me.
Ego ostendā tibi quid sint hec. Et re-
spōdit vir qui stabat inter mirtēra et
dixit. Isti sunt quos misit dñs: ut p̄-
ambulent terram. Et responderūt an-
gelo dñi q̄ stabat inter mirtēra: ⁊ dixe-
rūt. Perambulauim⁹ terrā: et ecce omīs
terra habitata ⁊ quiescit. Et respondit

angelus dñi ⁊ dixit. Domine exercitu-
um usq⁹ quo tu nō misereris iheru-
salem et urbū iuda quib⁹ iratus es?
Iste iam septuagesimus ann⁹ est. Et
respōdit dñs angelo qui loquebatur
in me verba bona: verba cōsolatoria.
Et dixit ad me angelus qui loqueba-
tur in me. Clama dicēs. Hec dicit dñs
exercituum. Zelatus sum iherlm et syon
zelo magno. Et ira magna ego ira-
tor sup gentes opulentas: quia ego
iratus sum patrib⁹: ipsi vero adiuraue-
rūt in malū. Propterea hec dicit do-
minus. Reuertar ad iherusalem in mi-
sericordijs: et dom⁹ mea edificabit⁹ in
ea ait dñs exercituum: et per pendiculū
erigendū sup iherusalem. Adhuc clama
dicēs. Hec dicit dñs exercituum. Adhuc
affluent ciuitates mee bonis: et cōso-
labit⁹ adhuc dñs syon: ⁊ eliget adhuc
iherlm. Et leuauī oculos meos et vidi:
et ecce quatuor cornua. Et dixi ad an-
gelū qui loquebat⁹ in me. Quid sunt
hec? Et dixit ad me. Hec sunt cornua:
que veniunt ut iudam et iherlm et ieru-
salem. Et ostendit michi dñs quatuor
fabros. Et dixi. Quid isti veniunt fa-
ceres? Qui ait dicēs. Hec sunt cornu-
a que veniunt ut iudam per singu-
los viros: ⁊ nemo illorum leuauit ca-
put suū. Et viderūt isti decerere ea: ut
dericiat cornua gentiū q̄ leuauerūt cornu-
a sup terrā iudā: ut dispergeret ea. *1. 1.*
Et leuauī oculos meos et vidi: et
ecce vir et in manu e⁹ fundula
mensura. Et dixi. Quatuor vadis? Et
dixit ad me. Ne mēdā iudā ⁊ iherlm
quāta sit latitudo eius: et quāta lon-
gitudō eius. Et ecce angel⁹ qui loque-
batur in me egrediebatur: et alius an-
gelus egrediebatur in dextram eius: ⁊ di-
xit ad eū. Surre: loquet⁹ ad puerū istū

dicēs. Absq⁹ muro habitabit iheru-
salem p̄ multitudinē hominū et iume-
torū in medio eius. Et ego ero ei aīe
dñs mur⁹ ignis in circuitu: et in glo-
ria ero in medio ei⁹. Et o fugite de ter-
ra aquilonis dicit dñs: quoniam in
quatuor ventos celi dispersi vos dicit
dñs. Et syon fuge que habitas apud
filā babilonis: quia hec dicit dñs ex-
ercituum. Post gloriā misit me ad gen-
tes: que spoliauerūt vos. Qui enī reci-
git vos: tangit pupillam oculi mei.
Quia ecce ego leuō manū meā super
eos: et erūt prede h̄is qui seruiebant si-
bi: ⁊ cognoscent quia dñs exercituum
misit me. Lauda et letare filia syon: q̄a
ecce ego venio et habitabo in medio
tui ait dñs. Et applicabuntur gentes
multe ad dñm in die illa: ⁊ erūt michi
in pplm. Et habitabo in medio tui: et
scies quia dñs exercituum misit me ad
te. Et possidebit dñs iudā et partem
suā in terra sanctificata: ⁊ eliget iherlm.
Bileat omīs caro a facie dñi: quia cō-
surrexit de habitaculo sancto suo. *2.*
Et ostendit michi dñs iherlm sa-
credotem magnū stantem corā
angelo dñi: et zachariā stabat a dextris
eius ut aduersaret ei. Et dixit dñs ad
zachariā. Incepit dñs in te. Zachariā:
et inceptet domin⁹ in te qui elegit iheru-
salem. Nunquid non iste cōtra est eru-
tus de igne? Et iherlm erat indut⁹ ve-
stibus sordidis: et stabat ante faciem
angelī. Qui respondit: et ait ad eos q̄
stabant corā se dicēs. Auferte vesti-
menta sordida ab eo. Et dixit ad eum.
Ecce abstuli aīe iniquitatem tuam: ⁊
indui te nitiditate. Et dixit. Ponite
cōtra dñm mundā super caput eius. Et
posuerūt cōtra dñm sup caput eius mū-
dā: ⁊ induerūt eū vestibus. Et angelus